

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.3.2023
COM(2023) 155 final

2023/0083 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fælles regler til fremme af afhjælpning af varer og om ændring af forordning (EU)
2017/2394, direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 137 final} - {SWD(2023) 59 final} - {SWD(2023) 60 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- Forslagets begrundelse og formål

Denne begrundelse ledsager forslaget til direktiv om fremme af afhjælpning af varer købt af forbrugere og om ændring af direktiv (EU) 2019/771, direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2017/2394. Forslaget lever op til Kommissionens prioritet om den grønne omstilling, navnlig den europæiske grønne pagt¹ og dens mål om bæredygtigt forbrug.

Når forbrugerprodukter bliver defekte, forsøger forbrugerne ofte ikke at afhjælpe dem, men skiller sig af med dem før tid, selv om de kan afhjælpes og anvendes i længere tid. Dette sker i henhold til den lovbestemte garanti i direktivet om salg af varer², når forbrugerne vælger omlevering i stedet for afhjælpning, og uden for den lovbestemte garanti, når forbrugerne afskrækkes fra at afhjælpe på grund af suboptimale afhjælpningsvalg og -betingelser. I denne forbindelse er brugen af reoverede varer også begrænset, hvilket betyder at potentialet for, at varer kan genbruges af andre brugere, ikke udnyttes.

For tidlig bortskaffelse af varer, som kan afhjælpes og som forbrugere køber, fører til en stigning i affaldsmængden og genererer drivhusgasemissioner og større efterspørgsel efter værdifulde ressourcer i produktionen af nye varer. Problemet med for tidlig bortskaffelse af varer, som kan afhjælpes og som forbrugere har købt, findes i hele EU for en lang række af disse varer. Mere end to tredjedele af respondenterne i den offentlige høring (65-74 %) støttede løsninger på EU-plan.

Anmodningerne fra konferencen om Europas fremtid³ omfatter en opfordring til en ret til afhjælpning, navnlig i forslag 5 om bæredygtigt forbrug, emballage og produktion og forslag 11 om bæredygtig vækst og innovation. Dette forslag om fremme af afhjælpning af varer er en del af Kommissionens svar på denne opfordring⁴.

For at fremme bæredygtigt forbrug har dette direktiv til formål at øge afhjælpingen og genanvendelsen af levedygtige defekte varer købt af forbrugere, inden for og efter den lovbestemte garantis gyldighedsperiode.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Kommissionen forfølger den grønne pagts mål om bæredygtigt forbrug på en omfattende måde i forskellige initiativer, der tackler forskellige aspekter af for tidlig bortskaffelse på både udbuds- og efterspørgselssiden.

På udbudssiden fastsætter forslaget til forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter⁵ rammen for produktafhjælpningsmuligheder i produktionsfasen, navnlig krav til produktdesign og tilgængeligheden af reservedele.

På efterspørgselssiden indeholder forslaget til direktiv om styrkelse af forbrugernes stilling i forbindelse med den grønne omstilling⁶ bedre oplysninger om varers holdbarhed og

¹ COM(2019) 640 final af 11.12.2019.

² EUT L 136 af 22.5 2019, s. 28.

³ [Konferencen om Europas fremtid, rapport om det endelige resultat, maj 2022.](#)

⁴ COM(2022)404 final.

⁵ COM(2022) 142 final af 30.3.2022.

⁶ COM(2022) 143 final af 30.3.2022.

afhjælpningsmuligheder på salgsstedet. Dette gør det muligt for forbrugerne at træffe bæredygtige indkøbsbeslutninger.

I henhold til forslaget til forordning om harmoniserede regler om fair adgang til og anvendelse af data (dataforordningen) skal brugere af forbundne produkter have adgang til data, som de genererer under deres anvendelse, og have ret til at give sådanne data til en tredjepart efter eget valg. En sådan dataadgang vil være relevant for uafhængige reparatører.

Hvis et produkt bliver defekt i eftersalgfasen, giver direktivet om salg af varer forbrugerne beføjelser over for sælgere for mangler, der eksisterede på det tidspunkt, hvor varerne blev leveret, og som bliver synlige inden for ansvarsperioden på mindst 2 år. I henhold til direktivet om salg af varer vælger forbrugerne gratis mellem afhjælpning og omlevering. De kan ikke forlange en valgt beføjelse, hvis den er umulig eller uforholdsmæssigt dyr i forhold til den anden beføjelse.

Den kombinerede virkning af forordningen om miljøvenligt design og direktivet om styrkelse af forbrugernes stilling i forbindelse med den grønne omstilling vil forbedre produkters bæredygtighed og fremme bæredygtige indkøb. De løser imidlertid ikke de problemer, der afholder forbrugerne fra afhjælpning i eftersalgfasen. Dette initiativ udfylder dette hul med fokus på brugsfasen for varer, der købes af forbrugere. Det fremmer afhjælpning som en beføjelse inden for den lovbestemte garantiramme for direktivet om forbruger køb og giver forbrugere og virksomheder nye værktøjer, der fremmer afhjælpning ud over den lovbestemte garanti.

De tre initiativer supplerer hinanden og skaber synergier ved at fastlægge en samlet tilgang til det fælles mål om bæredygtigt forbrug. De er udformet med henblik på at have en kumulativ virkning og dækker tilsammen et produkts samlede livscyklus.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som indeholder bestemmelser om vedtagelse af foranstaltninger, der skal sikre det indre markeds oprettelse og funktion. Dette forslag bidrager til et mere velfungerende indre marked ved at indføre et harmoniseret system af regler til fremme af afhjælpning inden for og uden for den lovbestemte garanti for salg af varer, der købes af forbrugere.

Direktivet om salg af varer harmoniserer fuldt ud de beføjelser, der er til rådighed for forbrugerne inden for rammerne af den lovbestemte garanti for varers manglende overensstemmelse, og de betingelser, hvorunder sådanne beføjelser kan udøves. Den blev vedtaget på grundlag af artikel 114 i TEUF med henblik på at bidrage til det indre markeds funktion ved at tackle aftaleretlige hindringer for grænseoverskridende salg af varer, der købes af forbrugere i EU. Dette direktiv ændrer på målrettet vis valget mellem beføjelserne afhjælpning og omlevering med henblik på at fremme afhjælpning, og dermed et mere bæredygtigt forbrug, ved hjælp af det samme retsgrundlag som artikel 114 i TEUF.

Ud over direktivet om salg af varer har de enkelte medlemsstater allerede indført eller overvejer at indføre regler, der fremmer afhjælpning og genbrug af varer, som forbrugere

køber. Divergerende obligatoriske nationale regler, der fremmer bæredygtigt forbrug i kontraktmæssig sammenhæng, skaber faktiske eller potentielle hindringer for et velfungerende indre marked og påvirker grænseoverskridende transaktioner i det indre marked negativt. Erhvervsdrivende kan f.eks. blive mødt med yderligere transaktionsomkostninger i forbindelse med indhentning af den nødvendige juridiske rådgivning for at få kendskab til lovkravene i det land, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted, som finder anvendelse i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008⁷. Leverandører af afhjælpningstjenester kan blive afskrækket fra at tilbyde deres tjenesteydelser i mere end én medlemsstat, da de vil skulle tilpasse deres afhjælpningskontrakter i overensstemmelse hermed.

Desuden fører forskellige nationale regler og deraf følgende forskelle i markedspraksis til lav gennemsigtighed med hensyn til afhjælpningsmuligheder og -betingelser. Dette vil afholde forbrugerne fra at få adgang til afhjælpningstjenester, navnlig på tværs af grænserne, da kompleksiteten i grænseoverskridende transaktioner i mangel af harmoniserede regler er endnu større end i en national sammenhæng. Den deraf følgende begrænsede forbrugerefterspørgsel hindrer udviklingen af afhjælpningstjenester, navnlig på tværs af grænserne. Efterhånden som digitale teknologier udvikler sig, og flere varer omfatter digitale funktioner, der kan tilgås på afstand, vil afhjælpningstjenester på afstand og på tværs af grænserne sandsynligvis udvikle sig endnu mere i fremtiden. De hindringer, der indirekte hæmmer forbrugernes efterspørgsel efter afhjælpning, hæmmer også den grænseoverskridende bevægelighed for varer, såsom reservedele og afhjælpningsudstyr, der er nødvendige for afhjælpningstjenester.

Det er derfor nødvendigt at harmonisere visse aspekter af afhjælpning uden for sælgerens eksisterende ansvar for at sikre et velfungerende indre marked for så vidt angår forholdet mellem en forbruger og en reparatør, øge retssikkerheden og reducere transaktionsomkostningerne, navnlig for små og mellemstore virksomheder, der hovedsagelig er repræsenteret i afhjælpningssektoren.

I henhold til artikel 114, stk. 3, i TEUF tager Kommissionen udgangspunkt i et højt miljø- og forbrugerbeskyttelsesniveau. Direktivet om salg af varer har til formål at forbedre det indre markeds funktion og samtidig opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Dette direktiv tilføjer det yderligere mål om at fremme bæredygtigt forbrug, en cirkulær økonomi og den grønne omstilling og dermed også sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.

- **Nærhedsprincippet**

De problemer, der tages op i dette direktiv, er af grænseoverskridende karakter og på europæisk og globalt plan.

Direktivet om salg af varer har allerede fuldt ud harmoniseret visse regler for salg af varer, der købes af forbrugere. Da dette forslag ændrer et aspekt af disse regler for at fremme afhjælpning inden for rammerne af den lovbestemte garanti, skal ændringen foretages på EU-plan.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

Hvis der ikke træffes foranstaltninger på EU-plan, vil nationale initiativer, der ikke er omfattet af direktivet om salg af varer, efter al sandsynlighed følge forskellige tilgange for at fremme afhjælpning ud over den lovbestemte garanti i overensstemmelse med målet om et mere bæredygtigt forbrug. Selv om de kan medføre visse fordele for forbrugerne og miljøet på nationalt plan, vil de samtidig skabe eller øge fragmenteringen af det indre marked.

Det er derfor nødvendigt med en EU-indsats for at nå det overordnede mål om et velfungerende indre marked med et mere bæredygtigt forbrug af varer, der købes af forbrugere. Det er kun gennem en EU-indsats, at den ønskede virkning af at fremme afhjælpning og genbrug i forbindelse med grænseoverskridende salg kan opnås konsekvent i hele det indre marked.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette direktiv indeholder en afbalanceret tilgang, der overholder proportionalitetsprincippet. For at fremme afhjælpning i forbindelse med den lovbestemte garanti ændres de nationale love kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå målet. Dette forslag griber ikke ind i veletablerede nationale ordninger for ansvarsperioder. Ændringen vedrører kun regler, der allerede er genstand for fuld harmonisering.

Uden for den lovbestemte garanti er harmoniseringen på EU-plan begrænset til kun at omfatte de muligheder, nemlig det standardiserede europæiske afhjælpningsoplysningsskema og afhjælpningsforpligtelsen, som har en dimension vedrørende det indre marked. Hvis en løsning på nationalt plan er lige så effektiv, og navnlig afhjælpningsplatformen, er dette det foretrukne valg. Udformningen af den europæiske standard for afhjælpningstjenester er udformet som et frivilligt tilsagn om at undgå vidtrækkende indgreb i national lovgivning om levering af tjenesteydelser.

Selv om bestemmelserne i dette direktiv tager sigte på et mere bæredygtigt forbrug, er de skræddersyet til de behov, de skal opfylde, og er målrettede og omhyggeligt udformet med hensyn til anvendelsesområde og intensitet.

- **Valg af retsakt**

Det foretrukne instrument er et selvstændigt direktiv. Det omfatter på den ene side en målrettet ændring af direktivet om salg af varer med hensyn til beføjelser i henhold til retsgarantien og på den anden side nye kontraktlige regler om fremme af afhjælpning ud over sælgerens ansvar i henhold til direktivet om salg af varer. Et direktiv er det mest hensigtsmæssige instrument i denne forbindelse, da det sikrer den ønskede harmoniseringseffekt og retssikkerhed, samtidig med at det giver medlemsstaterne mulighed for at indarbejde de harmoniserede foranstaltninger i deres nationale lovgivning uden gnidninger.

Desuden agter Kommissionen som en ikkelovgivningsmæssig foranstaltning at fremme udviklingen af en europæisk standard for afhjælpningstjenester.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interessenter

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering blev der gennemført en omfattende høringsstrategi for at sikre bred deltagelse af interessenter i hele den politiske cyklus i dette forslag. Høringsstrategien omfattede relevante interessenter, herunder forbrugere, forbrugerorganisationer på både nationalt plan og EU-plan, virksomheder og erhvervs sammenslutninger, miljøorganisationer, akademiske eksperter og nationale myndigheder. Der blev gennemført flere høringsaktiviteter:

- indkaldelse af dokumentation i en periode på 12 uger fra den 11. januar 2022 til den 5. april 2022, hvilket resulterede i 325 bidrag
- åben offentlig onlinehøring i en periode på 12 uger fra den 11. januar 2022 til den 5. april 2022, som resulterede i 331 bidrag
- forbruger- og erhvervsundersøgelser, adfærdsmæssige eksperimenter og målrettede interviews i forbindelse med støtteundersøgelsen til konsekvensanalysen
- målrettede bilaterale møder med interessenter
- workshop med medlemsstaterne den 7. april 2022

Åben offentlig høring

I den åbne offentlige høring var flertallet af respondenterne enige i, at der var et problem med faldet i det tidsrum, hvor de fleste varer, der købes af forbrugere, anvendes. Blandt alle kategorier af interessenter omfattede de vigtigste årsager til den faldende levetid for varer, der købes af forbrugere, forbrugernes vanskeligheder med selv at afhjælpe produkterne samt at det er besværligt, dyrt eller ikke muligt for forbrugerne at få adgang til afhjælpningstjenester.

Langt størstedelen af alle respondenterne var enige i, at incitamenter til at afhjælpe produkter i stedet for at købe nye i tilfælde af mangler, både inden for og ud over den lovbestemte garanti, er et mål, der skal forfølges for at fremme et bæredygtigt forbrug. Langt størstedelen af alle interessenter var også enige i, at incitamenter til at købe og anvende renoverede varer er et vigtigt mål for fremme af bæredygtigt forbrug. Et klart flertal af alle respondenter mente, at EU er det rette handlingsniveau.

En mulighed for at prioritere afhjælpning, når det er billigere end omlevering, blev anset for at være effektiv af et lille flertal af alle interessenter, herunder de fleste EU-borgere, interessenter fra erhvervslivet og offentlige myndigheder, der reagerede. Størstedelen af forbruger- og miljøorganisationerne fandt foranstaltningen ineffektiv.

Halvdelen af alle de interessenter, der reagerede, så frivillige tilsagn om at fremme afhjælpning som effektive foranstaltninger. Især erhvervslivets interessenter fandt denne foranstaltning effektiv, mens størstedelen af de adspurgte miljøorganisationer og halvdelen af forbrugerorganisationerne fandt foranstaltningen ineffektiv.

Med hensyn til producentens forpligtelse til at afhjælpe mod en pris mente et lille flertal af respondenterne, at dette bør gælde, når mangler skyldes slid, og halvdelen mente, at den bør finde anvendelse, hvis der opstår mangler, efter at den lovpligtige garanti er udløbet.

Interessenter fra erhvervslivet havde en anden opfattelse: kun et mindretal mente, at mangler som følge af slid bør dækkes.

Indkaldelse af feedback

Indkaldelsen af feedback skitserede politiske løsningsmodeller for at fremme afhjælpninger i forbindelse med systemet af beføjelser i direktivet om salg af varer, om forpligtelsen til at afhjælpe og frivillige forpligtelser til at fremme afhjælpninger.

Interessenter fra forskellige kategorier (erhvervsorganisationer/sammenslutninger, virksomheder, ikkestatslige organisationer) støttede muligheden for at prioritere afhjælpning, når det sker billigere eller til samme pris som omlevering i forbindelse med den lovbestemte garanti. Med hensyn til forpligtelsen til at afhjælpe, understregede interessenter fra erhvervslivet, at en sådan forpligtelse bør være mod en pris. De fleste interessenter støttede muligheden for frivillige tilsagn, der fremmer afhjælpning.

Workshop med medlemsstaterne

Mange medlemsstater har endnu ikke taget stilling til de skitserede foranstaltninger. De foranstaltninger, der prioriterer afhjælpning inden for systemet af beføjelser i direktivet om salg af varer, fik generelt mere støtte end foranstaltninger, der giver forbrugerne andre former for incitamenter til at vælge afhjælpning (f.eks. en forlængelse af ansvarsperioden efter afhjælpning). Nogle medlemsstater støttede afhjælpning som den primære beføjelse, når omkostningerne er mindre end eller lig med udskiftningsomkostningerne.

De fleste medlemsstater gik ikke ind for at pålægge erhvervsdrivende forpligtelser til afhjælpning. Nogle af dem fremførte, at en forpligtelse ville være en uforholdsmæssig stor byrde og sandsynligvis ville øge prisen på varer, som forbrugerne køber. De medlemsstater, der støttede forpligtelsen til afhjælpning, påpegede, at afhjælpningsomkostningerne ikke bør stige som følge af forpligtelsen, og at producenten bør bære ansvaret for afhjælpning, ikke sælgeren.

Med hensyn til forpligtelsen til at udstede et tilbud om afhjælpning uden for anvendelsesområdet for direktivet om salg af varer havde de fleste medlemsstater ikke nogen holdning. Nogle støttede en sådan foranstaltning, mens nogle var tilbageholdende.

Dataindsamling i forbindelse med støtteundersøgelsen til konsekvensanalysen

Dataindsamlingen i forbindelse med støtteundersøgelsen til konsekvensanalysen omfattede en mystery shopping, en forbrugerundersøgelse med to integrerede forbrugerekspirer, en virksomhedsundersøgelse og interviews med interessenter. Disse giver data, der gør det muligt at definere problemet og vurdere virkningen af de politiske løsningsmodeller.

Mystery shopping, der var rettet mod detailhandlere, resulterede i 600 bemærkninger om forbrugernes oplevelser, når de søgte afhjælpning inden for og uden for den lovbestemte garanti, og om årsagerne til, at sælgerne ikke fik produkterne afhjulpet.

Forbrugerundersøgelsen og de integrerede eksperimenter om situationer inden for direktivet om salg af varer resulterede i 1000 svar pr. medlemsstat (herunder 10 medlemsstater) og gav input til forbrugernes erfaringer, når de søgte afhjælpning eller køb af brugte varer. Det andet forbrugerekspirer, der dækkede situationer uden for den lovbestemte garantiperiode, resulterede i 800 bemærkninger pr. medlemsstat (10 medlemsstater inkluderet) og fremlagde

data om hindringer for afhjælpning, oplysninger om afhjælpning og forbrugernes sandsynlighed for at afhjælpe under forskellige omstændigheder.

Erhvervsundersøgelsen blandt producenter, sælgere og reparatører resulterede i 80 fuldstændige besvarelser og 284 delvise besvarelser. Den fremlagde data til analyse af afhjælpningsmarkedet og markedspraksis vedrørende afhjælpning og omlevering af mangelfulde varer. Endelig gav 21 interviews med interessenter indsigt i problemafgrænsningen og markedspraksis.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er baseret på en konsekvensanalyse. Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol afgav først en negativ udtalelse den 30. september 2022. Efter at det oprindelige udkast havde været genstand for en betydelig revision, afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med yderligere bemærkninger den 24. januar 2023. Bilag 1 til konsekvensanalysen viser, hvordan bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol blev håndteret.

Flere af de politiske løsningsmodeller blev undersøgt med hensyn til håndtering af for tidlig bortskaffelse af varer, som forbrugerne har købt både inden for og uden for den lovbestemte garanti.

De vurderede muligheder for at fremme afhjælpning og genbrug af varer **inden for rammerne af den lovbestemte garanti** omfatter: prioritering af afhjælpning inden for systemet af beføjelser i direktivet om salg af varer, når det er billigere end omlevering at gøre afhjælpning til den primære beføjelse forlængelse af ansvarsperioden i forbindelse med afhjælpning tilpasning af ansvarsperioden for renoverede varer til ansvarsperioden for nye varer samt omlevering af mangelfulde varer med renoverede varer.

De vurderede muligheder for at lette og tilskynde til afhjælpning og genbrug af varer **ud over den lovbestemte garanti** omfatter: levering af oplysninger om afhjælpning fra producenter og fra en matchmaking-platform om afhjælpning og renoverede varer på nationalt plan eller EU-plan forbedring af gennemsigtigheden og betingelserne for afhjælpning ved hjælp af frivillige tilsagn forpligtelse for reparatører til at udstede et afhjælpningstilbud på pris og betingelser for afhjælpning samt forpligte producenterne til at afhjælpe varer, der er omfattet af krav om afhjælpningsmuligheder i henhold til EU-retten, eller alle produkter mod en pris.

Pakken med foretrukne løsningsmodeller omfatter muligheder fra begge grupper med fokus på afhjælpning ud over den lovbestemte garanti. Den største andel af mangler forekommer i dette scenarie, og derfor er potentialet for at øge afhjælpningsmængden størst. På grundlag af en multikriterie- og cost-benefit-analyse samt en kvalitativ vurdering af proportionaliteten af de forskellige løsningsmodeller blev der foreslået en kombination af seks foretrukne løsningsmodeller for at løse problemerne:

- prioritering af afhjælpning, når det er billigere end omlevering inden for den lovbestemte garantiramme.
- en onlineplatform på nationalt plan, der matcher forbrugere med reparatører og promoverer renoverede varer.
- en forpligtelse for reparatører til efter anmodning at udstede en prisstillelse og betingelserne for afhjælpning i standardiseret form (det europæiske afhjælpningsoplysningsskema).

- en forpligtelse for producenter af varer, for hvilke kravene om afhjælpningsmuligheder i henhold til EU-retten finder anvendelse, til afhjælpning uden for den lovbestemte garanti mod en pris.
- en forpligtelse for producenterne til at oplyse om deres gældende afhjælpningsforpligtelse.
- en frivillig EU-standard for let afhjælpning (europæisk standard for afhjælpningstjenester).

Pakken med foretrukne løsningsmodeller øger afhjælpningen af varer, som forbrugere køber, både inden for og uden for den lovbestemte garanti, ved at tackle flere af de identificerede årsager til for tidlig bortskaffelse af disse varer.

Prioritering af afhjælpning frem for omlevering inden for systemet af beføjelser i direktivet om salg af varer vil lede forbrugernes adfærd i retning af bæredygtigt forbrug og øge afhjælpninger inden for rammerne af den lovbestemte garanti for levedygtige varer, som forbrugere køber.

Ud over den lovbestemte garanti vil forskellige foranstaltninger gøre det lettere og mere attraktivt for forbrugerne at afhjælpe, hvilket øger mængden af afhjælpninger og forbrugsvarers levetid. Den nationale onlineafhjælpningsplatform og producenternes forpligtelse til at oplyse om deres gældende forpligtelse til afhjælpningstjenester vil forbedre gennemsigtigheden af tilgængelige afhjælpningstjenester. Det bindende tilbud om afhjælpningspriser og -betingelser (det europæiske afhjælpningsoplysningsskema) vil løse problemer med forbrugerpriser og gener i afhjælpningsprocessen takket være gennemsigtighed og forudsigelighed og gøre det lettere at sammenligne tilbud. Forpligtelsen til afhjælpning vil fremme bæredygtigt forbrug ved at give forbrugerne ret til at kræve afhjælpning over for producenten for specifikke produktgrupper, der er konstrueret til at kunne afhjælpes. Den europæiske standard for afhjælpningstjenester er et nyttigt ikkelovgivningsmæssigt supplement til de bindende foranstaltninger, der vil opbygge forbrugernes tillid til afhjælpningstjenester. Den nationale platforms renoveringsfunktion øger brugen af renoverede varer, hvilket giver fordele både på efterspørgsels- og udbudssiden.

Pakken med foretrukne løsningsmodeller bidrager til øget beskæftigelse, investeringer og konkurrence i EU's afhjælpningssektor på det indre marked, samtidig med at den giver fordele for EU's forbrugere (176,5 mia. EUR i forbrugerbesparelser over 15 år, svarende til 25 EUR pr. forbruger om året) og miljøet (besparelse på 18,4 mio. ton CO₂⁸ over 15 år). Uafhængige reparatører, herunder små og mellemstore virksomheder, har gode forudsætninger for at drage fordel af denne pakke. Virksomhederne vil lide tab som følge af manglende salg og reduceret produktion af nye varer, men betydelige forbrugerbesparelser overstiger omkostningerne for virksomhederne. Virksomhedernes tab afspejler derfor en overførsel fra erhvervsindtægter til forbrugervelfærd. Forbrugerne vil sandsynligvis også investere de sparede penge i den samlede økonomi, hvilket igen vil føre til vækst og investeringer.

⁸ Miljøpåvirkningen af den foretrukne løsningsmodel skal ses i sammenhæng med miljøpåvirkningen fra forordningen om miljøvenligt design (471 mio. ton CO₂-besparelser) og direktivet om styrkelse af forbrugernes stilling i forbindelse med den grønne omstilling (0,33-0,47 mio. ton CO₂-besparelser), da de er udformet til at have en komplementær virkning. Den samlede miljøpåvirkning er derfor meget betydelig. Initiativerne understøtter også hinanden med henblik på at skabe deres virkning.

- **Grundlæggende rettigheder**

Pakken har en positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Den fremmer retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten, jf. chartrets artikel 37. Den bidrager navnlig til at reducere drivhusgasemissioner, affald og anvendelse af nye ressourcer ved at øge afhjælpningerne både inden for og uden for den lovbestemte garanti og dermed forlænge levetiden for varer, der købes af forbrugere. Dette forslag bidrager til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau (artikel 38 i chartret) ved at styrke forbrugernes rettigheder ud over den lovbestemte garanti. Dette skal sikres ved at:

a) give forbrugerne værktøjer, der forbedrer gennemsigtigheden og betingelserne for afhjælpning.

b) forpligte producenterne til at afhjælpe visse varer, som forbrugerne har købt, ud over den lovbestemte garanti.

Disse foranstaltninger vil tilskynde til og lette valget af afhjælpning, når varer bliver defekte, og forhindre forbrugerne i unødigt at købe nye erstatningsvarer og dermed reducere forbrugernes udgifter.

Selv om dette forslag regulerer visse former for forretningspraksis vedrørende afhjælpning med henblik på målet om bæredygtigt forbrug, sikrer det aftalefriheden og fremmer friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16). Bestemmelserne i dette forslag har til formål at styrke afhjælpningsmarkedet uden at skabe en byrde, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

Dette forslag bidrager også til integration af personer med handicap (artikel 26 i chartret), da medlemsstaterne også skal sikre adgang til onlineplatformen for afhjælpning for personer med handicap, og dermed lette deres adgang til afhjælpningstjenester. Desuden har forslaget til formål at sikre adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (chartrets artikel 47), navnlig gennem specifikke bestemmelser om håndhævelse for at sikre overholdelse af dette direktiv.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget får ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil evaluere virkningerne af dette initiativ 5 år efter dets ikrafttræden. Dette giver mulighed for den nødvendige periode til anvendelse og indsamling af dokumentation i medlemsstaterne. Fremskridtene vil blive overvåget på grundlag af et sæt indikatorer, der dækker pakken som helhed og dens enkelte elementer. Data om gennemførelsen og anvendelsen af initiativet vil også indgå i evalueringen. Med henblik herpå vil Kommissionen også fortsat være i kontakt med medlemsstaterne og interessenterne.

Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser til at vedtage delegerede retsakter senest 9 måneder inden udløbet af den seksårige bemyndigelsesperiode.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1: Genstand, formål og anvendelsesområde

I artikel 1, stk. 1, angives genstanden for dette direktiv, som er at forbedre det indre markeds funktion ved at fastsætte fælles regler, der fremmer afhjælpning af varer, der købes af forbrugere. I overensstemmelse med artikel 114, stk. 3, i TEUF tager Kommissionen udgangspunkt i et højt miljø- og forbrugerbeskyttelsesniveau. Samtidig med at det forfølger det samme formål som direktivet om salg af varer, nemlig at forbedre det indre markeds funktion og opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, tilføjer dette direktiv også miljøbeskyttelse som et supplerende mål. Ved at fremme bæredygtigt forbrug gennem afhjælpning og genbrug bidrager dette direktiv navnlig til en cirkulær økonomi og den grønne omstilling.

Artikel 1, stk. 2, definerer anvendelsesområdet for dette direktiv, som finder anvendelse på afhjælpning af en vare, som forbrugere har købt, i tilfælde af en mangel ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgerens ansvar i henhold til artikel 10 i direktiv (EU) 2019/771. Dette kan være tilfældet, hvis manglen endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, hvor varen blev leveret til forbrugeren, eller hvis den manglende overensstemmelse først viser sig efter ansvarsperioden. For disse mangler indfører dette direktiv flere bestemmelser, nemlig forpligtelsen til at udlevere det europæiske afhjælpningsoplysningskema (artikel 4), forpligtelsen til at afhjælpe (artikel 5) med det tilsvarende oplysningskrav (artikel 6) og platformen for afhjælpning og renovering (artikel 7). Dette direktiv indfører også ændringer af beføjelsessystemerne, der falder ind under sælgernes ansvar i henhold til artikel 10 i direktivet om salg af varer. Navnlig ændrer artikel 12 i dette direktiv på en målrettet måde valget mellem afhjælpning og omlevering i henhold til direktivet om salg af varer. I overensstemmelse med direktivet om salg af varer finder artikel 12 anvendelse på købsaftaler indgået mellem forbrugere og sælgere.

Artikel 2: Definitioner

Artikel (2) indfører definitionen af "reparatør", som er enhver fysisk eller juridisk person, der tilbyder en afhjælpningstjeneste i kommercielt øjemed, herunder uafhængige leverandører af afhjælpningstjenester, producenter og sælgere, der tilbyder afhjælpningstjenester.

Artikel 2, stk. 7, indeholder en definition af "krav om afhjælpningsmuligheder", som vedrører producentens forpligtelse til at afhjælpe varer, der er omfattet af sådanne krav om afhjælpningsmuligheder i henhold til EU-retsakter (artikel 5). "Krav om afhjælpningsmuligheder": alle krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II, som gør det muligt at afhjælpe et produkt. Det drejer sig f.eks. om krav til demontering og tilgængelighed af reservedele til produkter eller specifikke produktkomponenter samt afhjælpningsrelaterede oplysninger og værktøjer.

Desuden henviser artikel 2 til flere definitioner, der allerede er fastsat i direktivet om salg af varer og i forordningen om miljøvenligt design.

Artikel 3: Harmoniseringsniveau

I overensstemmelse med direktivet om salg af varer følger dette direktiv en tilgang med fuld harmonisering, hvorved medlemsstaterne ikke i deres nationale lovgivning kan opretholde eller indføre bestemmelser, der afviger fra dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 4: Europæisk afhjælpningsoplysningsskema

Artikel 4, stk. 1, indfører en forpligtelse for reparatører til at levere standardiserede nøgleoplysninger om deres afhjælpningstjenester via det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, der findes i bilag I. En sådan standardiseret præsentation vil gøre det muligt for forbrugerne at vurdere og let sammenligne afhjælpningstjenester. Forbrugerne vil frit kunne beslutte, om de har brug for det europæiske afhjælpningsoplysningsskema i et givet tilfælde, f.eks. hvis de ønsker at få et overblik over de vigtigste betingelser for afhjælpningstjenesten eller for at sammenligne forskellige afhjælpningstjenester. I sådanne tilfælde, hvor det er nødvendigt og skaber merværdi, kan forbrugerne få skemaet fra reparatører efter anmodning.

I artikel 4, stk. 2, fastsættes det, at reparatører, der ikke er forpligtet til at afhjælpe i medfør af artikel 5, ikke er forpligtet til at udlevere det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, hvis de ikke har til hensigt at levere afhjælpningstjenesten, hvorved unødige byrder for reparatørerne undgås.

Hvis reparatører pådrager sig omkostninger, der er nødvendige for at stille det europæiske afhjælpningsoplysningsskema til rådighed, f.eks. til kontrol af de mangelfulde varer, kan de anmode forbrugeren om at betale disse begrænsede omkostninger (artikel 4, stk. 3).

Artikel 4, stk. 4, fastsætter de nøgleparametre, der påvirker forbrugernes beslutninger, når de overvejer afhjælpning. Det drejer sig navnlig om: prisen for afhjælpning eller, hvis prisen ikke kan beregnes på forhånd, beregningsmetoden og maksimumsprisen, afhjælpningsbetingelser såsom den tid, der er nødvendig for at gennemføre afhjælpningen, tilgængeligheden af en midlertidig erstatningsvare under afhjælpningen, det sted, hvor forbrugeren overdrager varen med henblik på afhjælpning, og tilgængeligheden af accessoriske tjenesteydelser såsom afhentning, installering og transport, hvor det er relevant.

Artikel 4, stk. 5, forbyder reparatører at ændre det europæiske afhjælpningsoplysningsskema i 30 dage, når det er udleveret. Dette sikrer, at forbrugerne har tilstrækkelig tid til at sammenligne forskellige afhjælpningstilbud og er beskyttet mod ændrede forhold. For at sikre reparatørers aftalefrihed kan reparatører, der ikke er forpligtet til at afhjælpe i henhold til artikel 5, frit beslutte, om de vil indgå en aftale, selv om de har udleveret et skema på forbrugeren anmodning. Hvis der indgås en afhjælpningsaftale, er reparatører bundet af oplysningerne i det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, som også udgør en integreret del af aftalen om levering af afhjælpningstjenesterne.

Det europæiske afhjælpningsoplysningsskema vil også gøre det lettere at give oplysninger om afhjælpningstjenester, herunder for mikrovirksomheder og små og mellemstore reparatører, da det i artikel 4, stk. 6, fastsættes, at reparatører skal anses for at have opfyldt de tilsvarende oplysningskrav vedrørende en afhjælpningstjeneste, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, 2006/123/EF og 2000/31/EF.

Artikel 5: Forpligtelse til afhjælpning

Artikel 5 indfører en forpligtelse for producenterne til at afhjælpe mangler uden for sælgerens ansvar efter anmodning fra forbrugerne og mod en pris.

Med hensyn til anvendelsesområde begrænser artikel 5, stk. 1, forpligtelsen til at afhjælpe varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om afhjælpningsmuligheder i de EU-

retsakter, der er opført i bilag II til dette direktiv. Disse varer omfatter produktgrupper, der er omfattet af krav om afhjælpningsmuligheder i henhold til rammen for miljøvenligt design, såsom husholdningsvaskemaskiner, husholdningsopvaskemaskiner, køle/fryseapparater og støvsugere. Kravene om afhjælpningsmuligheder i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II, sikrer, at de pågældende produkter teknisk set kan afhjælpes. Afhjælpningsforpligtelsen svarer til omfanget af kravene om afhjælpningsmuligheder⁹, bl.a. de omfattede komponenter og den periode, hvor de respektive afhjælpningskrav finder anvendelse. Ved at knytte forpligtelsen til afhjælpning til eksisterende krav om afhjælpningsmuligheder i EU-retsakter i bilag II sikres det derfor, at denne forpligtelse kan opfyldes i praksis, og at der er retssikkerhed for de erhvervsdrivende. Forpligtelsen til at afhjælpe i henhold til dette direktiv, som giver forbrugerne mulighed for direkte at kræve afhjælpning hos producenten i eftersalgfasen, supplerer kravene på udbudssiden om afhjælpningsmuligheder og fremmer forbrugernes efterspørgsel efter afhjælpning.

I henhold til artikel 5, stk. 1, kan producenten opfylde forpligtelsen til afhjælpning gratis eller mod en pris. Hvis producenten afhjælper mod en pris, kan sådanne afhjælpningstjenester blive en yderligere indtægtskilde, og producenten vil have interesse i at indgå en aftale om prisen med forbrugeren med henblik på at indgå en aftale. Konkurrencepresset fra andre afhjælpningsaktører vil sandsynligvis holde prisen acceptabel for forbrugeren. Producenten kan også have interesse i at opfylde forpligtelsen vederlagsfrit som led i en handelsgaranti for sine produkters holdbarhed.

Producenten bør kun fritages for forpligtelsen til at afhjælpe, hvis afhjælpning er umulig, f.eks. hvis varen er beskadiget på en måde, der gør det teknisk umuligt at foretage afhjælpning (artikel 5, stk. 1, andet punktum).

Artikel 5, stk. 2, regulerer den situation, hvor forbrugerne køber en vare fra en tredjelandsproducent, der er etableret uden for Unionen. Den skaber retssikkerhed for producenter i tredjelande ved at præcisere, hvordan de kan opfylde forpligtelsen til at afhjælpe, når de markedsfører varer, der købes af forbrugere i Unionen. Den skaber også retssikkerhed for forbrugerne ved at præcisere, hvilke erhvervsdrivende de kan henvende sig til i Unionen med hensyn til tredjelandsproducenters forpligtelse til at afhjælpe.

For at holde bilag II ajour indfører artikel 5, stk. 4, en beføjelse for Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilag II, f.eks. ved at tilføje nye produktgrupper, når der vedtages nye krav om afhjælpningsmuligheder i EU-retsakter. Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vil sikre, at alle relevante fremtidige krav om afhjælpningsmuligheder kan indarbejdes i bilag II.

Artikel 6: Oplysninger om afhjælpningspligt

Hvis producenterne er forpligtet til at afhjælpe varer i henhold til artikel 5, skal de oplyse forbrugerne om denne forpligtelse og give oplysninger om afhjælpningstjenesterne (artikel 6).

⁹ I henhold til Kommissionens forordning (EU) 2019/2023 skal producenter, importører eller bemyndigede repræsentanter for husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske/tørremaskiner f.eks. stille en specificeret liste over reservedele til rådighed for professionelle reparatører i en periode på 10 år efter, at den sidste enhed af modellen er bragt i omsætning. Derfor vil forpligtelsen til at afhjælpe gælde for de respektive produkter, mangler, der kræver udskiftning med sådanne reservedele, og for en periode på 10 år.

Oplysningspligten har til formål at sikre, at forbrugerne er opmærksomme på forpligtelsen til at afhjælpe, hvilket vil øge sandsynligheden for afhjælpning. Artikel 6 giver mulighed for fleksibilitet med hensyn til, hvordan oplysningerne gøres tilgængelige, så længe producenten stiller dem til rådighed på en klar og forståelig måde.

Artikel 7: Onlineplatform for afhjælpning og varer, der skal reoveres

Artikel 7 indfører en forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette mindst én national platform, hvor forbrugere kan matches med reparatører. Dette vil hjælpe forbrugerne med at vurdere og sammenligne fordelene ved forskellige afhjælpningstjenester og dermed tilskynde dem til at vælge afhjælpning i stedet for at købe nye varer. Hvis der allerede findes en relevant national platform, der opfylder betingelserne i dette direktiv, bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at oprette nye platforme.

Artikel 7, stk. 1, fastsætter en række krav, som den nationale platform skal opfylde. For det første bør platformen omfatte søgefunktioner for varer, afhjælpningstjenesternes beliggenhed og afhjælpningsbetingelser, f.eks. den tid, der er nødvendig for at gennemføre afhjælpningen, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer, hjælpetjenester og kvalitetsstandarder for reparatører (artikel 7, stk. 1, litra a)). Platformen bør også gøre det muligt for forbrugerne direkte at anmode om det europæiske afhjælpningsoplysningskema via platformen (artikel 7, stk. 1, litra b)) for at gøre det lettere for dem at få fat i skemaet. For at sikre, at oplysningerne på platformen er nøjagtige, bør platformen give reparatørerne mulighed for at foretage regelmæssige ajourføringer (artikel 7, stk. 1, litra c)). For at opbygge forbrugernes tillid bør den desuden gøre det muligt at vise særlige mærker i overensstemmelse med national ret og EU-retten, hvorved reparatører angiver, at de overholder europæiske eller nationale kvalitetsstandarder i forbindelse med afhjælpning (artikel 7, stk. 1, litra d)). For at skabe opmærksomhed bør platformen også muliggøre tilgængelighed via nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal (artikel 7, stk. 1, litra e)).

For at fremme reovering af varer skal medlemsstaterne i henhold til artikel 7, stk. 2, sikre, at onlineplatformen også omfatter en søgefunktion med henblik på at finde sælgere af varer, der skal reoveres, og købere af mangelfulde varer med henblik på reovering.

I artikel 7, stk. 3, præciseres det, at registrering på platformen er frivillig for afhjælpnings- og reoveringsaktører. Desuden bør medlemsstaterne frit kunne beslutte, hvem der kan få adgang til afhjælpningsplatformen, og hvordan den skal tilgås, forudsat at alle reparatører i EU behandles ens. Forbrugerne bør have gratis adgang til platformen.

Artikel 12: Ændring af direktivet om salg af varer

Artikel 12 tilpasser på målrettet vis de harmoniserede betingelser, hvorunder valget mellem beføjelserne afhjælpning og omlevering kan udøves i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktivet om salg af varer. Denne artikel fastsætter, at forbrugeren kan vælge mellem afhjælpning og omlevering, medmindre den valgte beføjelse ville være umulig eller i forhold til den anden beføjelse ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger. Samtidig med at dette princip opretholdes, tilføjer artikel 12 en yderligere sætning til artikel 13, stk. 2, i direktivet om salg af varer for at fremme afhjælpning frem for omlevering, idet det præciseres, at sælgeren altid skal afhjælpe varerne, hvis omkostningerne til omlevering er lig med eller større end omkostningerne til afhjælpning. Som følge heraf kan forbrugeren kun vælge omlevering som en beføjelse, når det er billigere end afhjælpning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fælles regler til fremme af afhjælpning af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394, direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure¹¹, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771¹² har til formål at forbedre det indre markeds funktion og samtidig opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. I forbindelse med den grønne omstilling forfølger dette direktiv målet om at forbedre det indre markeds funktion og samtidig fremme et mere bæredygtigt forbrug og supplerer dermed det mål, der forfølges med direktiv (EU) 2019/771.
- (2) For at nå disse mål og navnlig for at lette den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og konkurrencen mellem reparatører af varer, som forbrugere køber på det indre marked, er det nødvendigt at fastsætte ensartede regler, der fremmer afhjælpning af varer, som forbrugere har købt, inden for og ud over sælgerens ansvar i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Medlemsstaterne har allerede indført eller overvejer at indføre regler, der fremmer afhjælpning og genbrug af varer, der er købt af forbrugere, uden for sælgerens eksisterende ansvar i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Forskellige bindende nationale regler på dette område udgør faktiske eller potentielle hindringer for det indre markeds funktion og påvirker grænseoverskridende transaktioner mellem erhvervsdrivende, der opererer på dette marked, negativt. Disse erhvervsdrivende kan være nødt til at tilpasse deres tjenester til de forskellige obligatoriske nationale regler og kan blive konfronteret med yderligere transaktionsomkostninger for at opnå den nødvendige juridiske rådgivning om kravene i lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted, når det er relevant i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)

¹⁰ OC J [...]

¹¹ Europa-Parlamentets holdning af ... [(endnu ikke offentliggjort i EUT)] og Rådets afgørelse af [...].

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).

nr. 593/2008¹³, og tilpasse deres aftaler om levering af afhjælpningstjenester i overensstemmelse hermed. Dette vil især berøre små og mellemstore virksomheder, der hovedsagelig er repræsenteret i afhjælpningssektoren. Fragmentering af lovgivningen kan også have en negativ indvirkning på forbrugernes tillid til grænseoverskridende afhjælpning på grund af usikkerhed om faktorer, der er vigtige for beslutningen om at afhjælpe varer.

- (3) For at mindske for tidlig afhændelse af levedygtige varer, som forbrugere har købt, og for at tilskynde forbrugerne til at bruge deres varer længere, er det nødvendigt at fastsætte regler for afhjælpning af sådanne varer. Afhjælpning bør resultere i et mere bæredygtigt forbrug, da det sandsynligvis vil generere mindre affald som følge af kasserede varer, mindre efterspørgsel efter ressourcer, herunder energi, som skyldes fremstillings- og salgsprocessen for nye varer, der erstatter mangelfulde varer, samt færre drivhusgasemissioner. Dette direktiv fremmer bæredygtigt forbrug med henblik på at opnå fordele for miljøet og skaber samtidig fordele for forbrugerne ved at undgå omkostninger i forbindelse med nye indkøb på kort sigt.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)... [om bæredygtige produkter med miljøvenligt design] fastsætter navnlig krav på udbudssiden, der forfølger målet om et mere bæredygtigt produktdesign i produktionsfasen. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)... [om styrkelse af forbrugernes stilling i forbindelse med den grønne omstilling] fastsætter krav på efterspørgselssiden, der sikrer bedre information om varers holdbarhed og afhjælpningsmuligheder på salgsstedet, hvilket bør sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede bæredygtige købsbeslutninger. Dette direktiv supplerer disse krav på udbuds- og efterspørgselssiden ved at fremme afhjælpning og genbrug i eftersalgsfasen både inden for og uden for sælgerens ansvar i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Dette direktiv forfølger således inden for rammerne af den europæiske grønne pagt målene om at fremme et mere bæredygtigt forbrug, en cirkulær økonomi og den grønne omstilling.
- (5) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes frihed til at regulere andre aspekter af kontrakter om levering af afhjælpningstjenester end dem, der er harmoniseret i EU-retten.
- (6) Kravene om afhjælpningsmuligheder bør omfatte alle krav i henhold til EU-retsakter, som sikrer, at varer kan afhjælpes, herunder, men ikke begrænset til, krav i henhold til den ramme for miljøvenligt design, der er omhandlet i forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter], for at dække en bred vifte af produkter samt den fremtidige udvikling på andre områder af EU-retten.
- (7) For at hjælpe forbrugerne med at identificere og vælge egnede afhjælpningstjenester bør forbrugerne modtage central information om afhjælpningstjenester. Det europæiske afhjælpningsoplysningsskema bør fastlægge nøgleparametre, der påvirker forbrugernes beslutninger, når de overvejer, om mangelfulde varer skal afhjælpes. Dette direktiv bør fastsætte en standardmodel. Et standardiseret format for præsentation af afhjælpningstjenester bør gøre det muligt for forbrugerne at vurdere og let sammenligne afhjælpningstjenester. Et sådant standardiseret format bør også lette processen med at levere oplysninger om afhjælpningstjenester, navnlig for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der leverer afhjælpningstjenester. For at undgå yderligere byrder som følge af overlappende

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

oplysningskrav forud for aftaleindgåelsen bør en reparatør anses for at have opfyldt de tilsvarende oplysningskrav i relevante EU-retsakter, hvor det er relevant, hvis det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema er blevet udfyldt korrekt og udleveret til forbrugeren. Oplysninger i det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema bør gives til forbrugerne på en klar og forståelig måde og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i direktiv 2019/882¹⁴.

- (8) Forbrugernes frie valg af, hvem der skal afhjælpe dennes varer, bør lettes ved at anmode om det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema ikke blot fra producenten, men også fra sælgeren af de pågældende varer eller fra uafhængige reparatører, hvor det er relevant. Reparatører bør kun udlevere det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema, hvis forbrugeren anmoder om dette skema, og reparatøren har til hensigt at levere afhjælpningstjenesten eller er forpligtet til at afhjælpe. En forbruger kan også vælge ikke at anmode om det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema og indgå en aftale om levering af afhjælpningstjenester med en reparatør i henhold til oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er givet på anden vis i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU.¹⁵
- (9) Der er situationer, hvor en reparatør pådrager sig omkostninger, der er nødvendige for at give de oplysninger om afhjælpning og pris, der er indeholdt i det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema. F.eks. kan reparatøren være nødt til at inspicere varerne for at kunne fastslå manglen eller den afhjælpningstype, der er nødvendig, herunder behovet for reservedele, og anslå afhjælpningsprisen. I disse tilfælde kan en reparatør kun anmode en forbruger om at betale de omkostninger, der er nødvendige for at give oplysningerne i det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema. I overensstemmelse med de oplysninger forud for aftaleindgåelsen og andre krav, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, bør reparatøren informere forbrugeren om sådanne omkostninger, inden forbrugeren anmoder om at få udleveret det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema. Forbrugerne kan afholde sig fra at anmode om det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema, hvis de mener, at omkostningerne ved at få dette skema er for høje.
- (10) Reparatører bør ikke ændre de afhjælpningsbetingelser, som de giver i det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema, herunder prisen for afhjælpning, i en vis periode. Dette sikrer, at forbrugerne får tilstrækkelig tid til at sammenligne forskellige afhjælpningstilbud. For i videst muligt omfang at sikre den kontraktmæssige frihed for reparatører, der ikke er producenter af varer, for hvem der gælder en afhjælpningspligt, bør reparatører fortsat frit kunne beslutte ikke at indgå en sådan aftale, herunder i situationer, hvor de har udleveret det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema, for at kunne afgøre, om de overhovedet vil indgå en aftale om afhjælpningstjenester. Hvis en aftale om levering af afhjælpningstjenester indgås på grundlag af det europæiske afhjælpningsoplysnings-skema, bør de oplysninger om afhjælpningsbetingelser og pris, der er indeholdt i dette skema, udgøre en integreret del af aftalen om levering af afhjælpningstjenester og dermed definere reparatørens forpligtelser i henhold til denne

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenesteydelser (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

aftale. Manglende overholdelse af disse kontraktlige forpligtelser reguleres af gældende national ret.

- (11) Direktiv (EU) 2019/771 pålægger sælgere en forpligtelse til at afhjælpe varer i tilfælde af en mangel, der eksisterede på det tidspunkt, hvor varen blev leveret, og som viser sig inden for ansvarsperioden. I henhold til dette direktiv har forbrugerne ikke ret til at få afhjulpet mangler, der falder uden for denne forpligtelse. Som følge heraf kasseres et stort antal mangelfulde, men ellers levedygtige varer for tidligt. For at tilskynde forbrugerne til at afhjælpe deres vare i sådanne situationer bør dette direktiv pålægge producenter en forpligtelse til at afhjælpe varer, som er omfattet af krav om afhjælpningsmuligheder i henhold til EU-retsakter. Denne afhjælpningsforpligtelse bør efter anmodning fra forbrugeren pålægges producenterne af sådanne varer, da de er adressater for disse krav om afhjælpningsmuligheder. Denne forpligtelse bør gælde for producenter, der er etableret både i og uden for Unionen, for så vidt angår varer, der markedsføres i Unionen.
- (12) Da den afhjælpningspligt, der pålægges producenterne i henhold til dette direktiv, omfatter mangler, der ikke skyldes, at varen ikke er i overensstemmelse med en købsaftale, kan producenten yde afhjælpning mod en pris, som forbrugeren betaler, mod en anden form for modydelse eller gratis. Opkrævning af en pris bør tilskynde producenterne til at udvikle bæredygtige forretningsmodeller, herunder levering af afhjælpningstjenester. En sådan pris kan f.eks. tage hensyn til arbejdskraftomkostninger, omkostninger til reservedele, omkostninger til drift af afhjælpningsfaciliteten og en sædvanlig fortjenstmargen. Prisen for og betingelserne for afhjælpning bør aftales i en aftale mellem forbrugeren og producenten, og forbrugeren bør fortsat frit kunne beslutte, om denne pris og disse betingelser er acceptable. Behovet for en sådan kontrakt og konkurrencepresset fra andre reparatører bør tilskynde producenter, der er forpligtet til at afhjælpe, til at holde prisen acceptabel for forbrugeren. Afhjælpningsforpligtelsen kan også opfyldes gratis, når manglen er dækket af en handelsmæssig garanti, f.eks. i forbindelse med varenes garanterede holdbarhed.
- (13) Producenter kan opfylde deres forpligtelse til afhjælpning ved at give afhjælpning i underentreprise, f.eks. hvis producenten ikke har afhjælpningsinfrastrukturen, eller hvis afhjælpningen kan udføres af en reparatør, der er beliggende tættere på forbrugeren, bl.a. hvis producenten er etableret uden for Unionen.
- (14) De krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter] eller gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF¹⁶, i henhold til hvilke producenter bør give adgang til reservedele, afhjælpnings- og vedligeholdelsesinformationer eller eventuelle afhjælpningsrelaterede softwareværktøjer, firmware eller lignende hjælpemidler, finder anvendelse. Disse krav sikrer, at afhjælpningen er teknisk gennemførlig, ikke kun for producenten, men også for andre reparatører. Som følge heraf kan forbrugeren vælge en reparatør efter eget valg.
- (15) Forpligtelsen til at afhjælpe bør også være effektiv i tilfælde, hvor producenten er etableret uden for Unionen. For at give forbrugerne mulighed for at henvende sig til en

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, for at opfylde denne forpligtelse, fastsættes der i dette direktiv en række alternative erhvervsdrivende, der skal opfylde producentens afhjælpningsforpligtelse i sådanne tilfælde. Dette bør gøre det muligt for producenter uden for Unionen at organisere og opfylde deres forpligtelse til at afhjælpe inden for Unionen.

- (16) For at undgå at overbebyrde producenterne og sikre, at de er i stand til at opfylde deres forpligtelse til afhjælpning, bør denne forpligtelse begrænses til de produkter, for hvilke og i det omfang eventuelle krav om afhjælpningsmuligheder er fastsat i EU-retsakter. Kravene om afhjælpningsmuligheder forpligter ikke producenterne til at afhjælpe mangelfulde varer, men sikrer, at varerne kan afhjælpes. Sådanne krav om afhjælpningsmuligheder kan fastsættes i relevante EU-retsakter. Eksempler herpå er delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter] eller gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF¹⁷, som skaber en ramme for forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed. Denne begrænsning af forpligtelsen til afhjælpning sikrer, at kun varer, der er konstrueret til at kunne afhjælpes, er underlagt en sådan forpligtelse. De relevante krav til afhjælpningsmuligheder omfatter konstruktionskrav, der øger muligheden for at demontere varerne, og en række reservedele, der skal stilles til rådighed i en minimumsperiode. Forpligtelsen til afhjælpning svarer til omfanget af kravene om afhjælpningsmuligheder, f.eks. kan krav til miljøvenligt design kun gælde for visse komponenter i varerne, eller der kan fastsættes en bestemt periode, hvor der skal stilles reservedele til rådighed. Forpligtelsen til afhjælpning i henhold til dette direktiv, som giver forbrugeren mulighed for at kræve afhjælpning direkte over for producenten i eftersalgsfasen, supplerer de udbudsrelaterede afhjælpningskrav, der er fastsat i forordning [om bæredygtige produkter med miljøvenligt design], og fremmer forbrugernes efterspørgsel efter afhjælpning.
- (17) Af hensyn til retssikkerheden opregner dette direktiv i bilag II relevante produktgrupper, der er omfattet af sådanne krav om afhjælpningsmuligheder i henhold til EU-retsakter. For at sikre sammenhæng med fremtidige krav om afhjælpningsmuligheder i henhold til EU-retsakter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig for så vidt angår tilføjelse af nye produktgrupper til bilag II, når der vedtages nye krav om afhjælpningsmuligheder. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁸. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (18) Selv om dette direktiv pålægger producenten en forpligtelse til at afhjælpe, letter det også forbrugernes valg af afhjælpningstjenester fra andre reparatører. Dette valg bør

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning).

¹⁸ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

navnlig lettes ved at anmode om det europæiske afhjælpningsoplysningsskema ikke blot fra producenten, men også fra andre reparatører såsom sælgeren eller uafhængige reparatører, eller ved at søge via onlineafhjælpningsplatformen. Da forbrugerne vil skulle betale for afhjælpningen, vil de sandsynligvis sammenligne afhjælpningsmulighederne for at vælge de bedst egnede afhjælpningstjenester til deres behov. Det er således sandsynligt, at de henvender sig til uafhængige reparatører i deres nærhed eller til sælgeren, inden de kontakter producenter, som f.eks. kan ligge længere væk, og for hvilke prisen kan være højere på grund af transportomkostningerne.

- (19) I overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/771 bør en producent fritages for forpligtelsen til at afhjælpe, hvis afhjælpning er faktisk eller juridisk umulig. Producenten bør f.eks. ikke afvise afhjælpning af rent økonomiske årsager, såsom omkostningerne til reservedele. Den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv (EU) 2019/771 eller det foregående Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF¹⁹ anvender allerede kriteriet om, hvorvidt afhjælpning er umulig, og de nationale domstole anvender det.
- (20) For at øge forbrugernes bevidsthed om tilgængeligheden af afhjælpning og dermed sandsynligheden herfor bør producenterne oplyse forbrugerne om, at der består en sådan forpligtelse. Oplysningerne bør angive de relevante varer, der er omfattet af denne forpligtelse, sammen med en forklaring på, at og i hvilket omfang der ydes afhjælpning for disse varer, f.eks. gennem underleverandører. Disse oplysninger bør være let tilgængelige for forbrugeren og gives på en klar og forståelig måde, uden at forbrugeren behøver at anmode herom, og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i direktiv 2019/882. Producenten kan frit bestemme, hvordan denne informerer forbrugeren.
- (21) For at tilskynde til afhjælpning bør medlemsstaterne sikre, at der på deres område findes mindst én onlineplatform, der gør det muligt for forbrugerne at søge efter egnede reparatører. Denne platform kan være en eksisterende eller privat drevet platform, hvis den opfylder betingelserne i dette direktiv. Denne platform bør omfatte brugervenlige og uafhængige sammenligningsværktøjer, der hjælper forbrugerne med at vurdere og sammenligne fordelene ved forskellige afhjælpningstjenesteudbydere og derved tilskynde forbrugerne til at vælge afhjælpning i stedet for at købe nye varer. Denne platform har til formål at lette søgningen efter afhjælpningstjenester i relationer mellem virksomheder og forbrugere, men medlemsstaterne kan frit udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte relationer mellem virksomheder samt initiativer til afhjælpning styret af lokalsamfundet.
- (22) Medlemsstaterne bør sikre, at alle erhvervsdrivende, der kan levere afhjælpningstjenester i Unionen, har let adgang til onlineplatformen. Medlemsstaterne bør frit kunne beslutte, hvilke reparatører der kan lade sig registrere på onlineplatformen, så længe adgangen til platformen er rimelig og ikkediskriminerende for alle reparatører i overensstemmelse med EU-retten. At give reparatører fra én medlemsstat mulighed for at lade sig registrere på onlineplatformen i en anden medlemsstat med henblik på at levere afhjælpningstjenester på områder, som forbrugeren har søgt efter, bør støtte leveringen af afhjælpningstjenester på tværs af grænserne. Det bør overlades til medlemsstaternes skøn at besætte onlineplatformen,

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).

f.eks. ved selvregistrering eller udtræk fra eksisterende databaser med reparatørernes samtykke, eller om registranterne skal betale et registreringsgebyr, der dækker omkostningerne ved at drive platformen. For at sikre et bredt udvalg af afhjælpningstjenester på onlineplatformen bør medlemsstaterne sikre, at adgangen til onlineplatformen ikke er begrænset til en specifik kategori af reparatører. Selv om de nationale krav til f.eks. de nødvendige erhvervsmæssige kvalifikationer fortsat finder anvendelse, bør medlemsstaterne sikre, at onlineplatformen er åben for alle reparatører, der opfylder disse krav. Medlemsstaterne bør også frit kunne beslutte, om og i hvilket omfang lokalsamfundsstyrede afhjælpningsinitiativer, såsom afhjælpningscaféer, kan lade sig registrere på onlineplatformen under hensyntagen til sikkerhedshensyn, hvor det er relevant. Registrering på onlineplatformen bør altid være mulig efter anmodning fra reparatører, forudsat at de opfylder de gældende krav for adgang til onlineplatformen.

- (23) Medlemsstaterne bør sikre, at forbrugerne har let adgang til onlineplatformen, der giver dem mulighed for at finde passende afhjælpningstjenester for deres mangelfulde varer. Onlineplatformen bør også være tilgængelig for sårbare forbrugere, herunder personer med handicap, i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende tilgængelighed.
- (24) Søgefunktionen baseret på produkter kan henvise til produkttypen eller -mærket. Eftersom reparatører ikke kan få kendskab til den konkrete mangel, før der er indgivet en anmodning om afhjælpning, er det tilstrækkeligt, at de på onlineplatformen giver generelle oplysninger om de vigtigste elementer i afhjælpningstjenester for at sætte forbrugerne i stand til at beslutte, om de vil afhjælpe den pågældende vare, navnlig den gennemsnitlige tid til at foretage afhjælpning, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer, det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på afhjælpning, og tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser. Reparatører bør tilskyndes til regelmæssigt at ajourføre deres oplysninger på onlineplatformen. For at opbygge forbrugernes tillid til de afhjælpningstjenester, der er tilgængelige på onlineplatformen, bør reparatører kunne påvise, at de overholder visse afhjælpningsstandarder.
- (25) For at gøre det lettere at få adgang til det europæiske afhjælpningsoplysningskema bør onlineplatformen give forbrugerne mulighed for direkte at anmode reparatøren om dette skema via onlineplatformen. Denne mulighed bør vises på en fremtrædende måde på onlineplatformen. For at skabe bevidsthed om nationale onlineafhjælpningsplatforme og lette adgangen til sådanne platforme i hele Unionen bør medlemsstaterne sikre, at deres onlineplatforme er tilgængelige via relevante nationale websider, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724²⁰. For at øge forbrugernes bevidsthed om onlineplatformen bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, f.eks. ved at anføre onlineplatformen på relaterede nationale websteder eller gennemføre kommunikationskampagner.
- (26) For at fremme bæredygtigt forbrug af varer i situationer, der ligger uden for sælgerens ansvar, bør onlineplatformen også fremme varer, der er genstand for renovering, som

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

et alternativ til afhjælpning eller køb af nye varer. Med henblik herpå bør onlineplatformen omfatte en funktionalitet, der gør det muligt for forbrugerne at finde sælgere af varer, der er genstand for reovering, eller virksomheder, der køber mangelfulde varer med henblik på reovering, navnlig ved at muliggøre en søgefunktion pr. produktkategori. Sådanne sælgere af varer, der er genstand for reovering, eller købere af mangelfulde varer med henblik på reovering, bør have adgang til platformen på grundlag af de samme principper og tekniske specifikationer, som gælder for afhjælpsningsfunktionen.

- (27) Kommissionen bør gøre det muligt at udvikle en frivillig europæisk kvalitetsstandard for afhjælpsningstjenester, f.eks. ved at tilskynde til og lette frivilligt samarbejde om en standard mellem virksomheder, offentlige myndigheder og andre interessenter eller ved at udstede en standardiseringsanmodning til de europæiske standardiseringsorganisationer. En europæisk standard for afhjælpsningstjenester kan øge forbrugernes tillid til afhjælpsningstjenester i hele Unionen. En sådan standard kan omfatte aspekter, der påvirker forbrugernes beslutninger om afhjælpsning, såsom den tid, det tager at foretage afhjælpsning, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer, kvalitetsgarantier såsom en handelsmæssig garanti for afhjælpsning og tilgængeligheden af accessoriske tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatører.
- (28) For at fremme afhjælpsning inden for sælgerens ansvar som fastsat i direktiv (EU) 2019/771 bør de harmoniserede betingelser for valget mellem beføjelserne afhjælpsning og omlevering tilpasses. Det princip, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/771, om at tage hensyn til, om den valgte beføjelse vil påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger i forhold til den anden beføjelse, som et af kriterierne for fastlæggelse af den gældende beføjelse, bør opretholdes. Forbrugeren har fortsat ret til at vælge afhjælpsning frem for omlevering, medmindre afhjælpsning ville være umulig eller ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store omkostninger i forhold til omlevering. Hvis omkostningerne ved omlevering er højere end eller lig med afhjælpsningsomkostningerne, bør sælgeren dog altid afhjælpe varen. Forbrugeren har således kun ret til at vælge omlevering som en beføjelse, hvis det er billigere end afhjælpsning. Direktiv (EU) 2019/771 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) For at gøre det muligt at håndhæve reglerne i dette direktiv ved hjælp af gruppesøgsmål er det nødvendigt at ændre bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828¹⁶. For at de kompetente myndigheder, der er udpeget af deres medlemsstater, kan samarbejde og koordinere foranstaltninger med hinanden og med Kommissionen for at håndhæve overholdelsen af reglerne i dette direktiv, er det nødvendigt at ændre bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2394¹⁷.
- (30) For at give de erhvervsdrivende mulighed for at tilpasse sig bør der indføres overgangsbestemmelser vedrørende anvendelsen af visse artikler i dette direktiv. Forpligtelserne til at afhjælpe og give relaterede oplysninger om denne forpligtelse bør derfor gælde for kontrakter om levering af afhjælpsningstjenester efter [24 måneder efter ikrafttrædelsen]. Ændringen af direktiv (EU) 2019/771 bør kun finde anvendelse på købsaftaler, der indgås efter [24 måneder efter ikrafttrædelsen], for at sikre retssikkerheden og give sælgerne tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de ændrede afhjælpsnings- og udskiftningsbeføjelser.
- (31) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til

i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

- (32) Fremme af afhjælpning af varer, som forbrugere køber, med henblik på at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt miljø- og forbrugerbeskyttelsesniveau, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Nye nationale obligatoriske regler, der fremmer bæredygtigt forbrug ved at afhjælpe mangler uden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2019/771, vil sandsynligvis variere og føre til fragmentering af det indre marked. Medlemsstaterne kan ikke ændre de fuldt harmoniserede regler om mangler inden for sælgerens ansvar, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/771. Målet for dette direktiv kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan gennem fuldt harmoniserede fælles regler, der fremmer afhjælpning inden for og uden for sælgerens ansvar som fastsat i direktiv (EU) 2019/771. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (33) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og søger at sikre fuld overholdelse af navnlig artikel 16, 26, 37, 38 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det bidrager til en forbedring af miljøkvaliteten i overensstemmelse med artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved at fremme bæredygtigt forbrug af varer og derved mindske de negative miljøvirkninger af for tidlig bortskaffelse af levedygtige varer. Dette direktiv sikrer fuld overholdelse af artikel 38 om forbrugerbeskyttelse ved at styrke forbrugernes rettigheder i forbindelse med mangler, der opstår eller viser sig uden for sælgerens ansvar i henhold til artikel 10 i direktiv (EU) 2019/771. Den sikrer også respekten for friheden til at oprette og drive egen virksomhed i overensstemmelse med artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved at sikre aftalefriheden og fremme udviklingen af afhjælpningstjenester i det indre marked. Dette direktiv bidrager til integration af personer med handicap i overensstemmelse med artikel 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved at lette adgangen til onlineplatformen for personer med handicap. Dette direktiv har til formål at sikre fuld overholdelse af artikel 47 om adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol ved hjælp af effektive håndhævelsesmidler.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand, formål og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter fælles regler til fremme af afhjælpning af varer med henblik på at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt forbruger- og miljøbeskyttelsesniveau.

2. Dette direktiv finder anvendelse på afhjælpning af en vare, som forbrugere har købt, i tilfælde af en mangel ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgerens ansvar i henhold til artikel 10 i direktiv (EU) 2019/771.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "forbruger": forbruger som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv (EU) 2019/771
2. "reparatør": enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession leverer afhjælpningstjenester, herunder producenter og sælgere, der leverer afhjælpningstjenester, og leverandører af afhjælpningstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne producenter eller sælgere
3. "sælger": sælger som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv (EU) 2019/771
4. "producent": en producent som defineret i artikel 2, nr. 42), i forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter]
5. "bemyndiget repræsentant": bemyndiget repræsentant som defineret i artikel 2, nr. 43), i forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter]
6. "importør": importør som defineret i artikel 2, nr. 44), i forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter]
7. "distributør": distributør som defineret i artikel 2, nr. 45), i forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter]
8. "varer": varer som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv (EU) 2019/771, bortset fra vand, gas og elektricitet
9. "reovering": reovering som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning [om miljøvenligt design for bæredygtige produkter]
10. "krav til afhjælpningsmuligheder": krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II, som gør det muligt at afhjælpe et produkt, herunder krav om at gøre det lettere at demontere, få adgang til reservedele og afhjælpningsrelaterede oplysninger og værktøjer, der kan anvendes på produkter eller specifikke komponenter i produkter

Artikel 3

Harmoniseringsniveau

Medlemsstaterne må ikke i deres nationale lovgivning opretholde eller indføre bestemmelser, der afviger fra dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 4

Europæisk afhjælpningsoplysningsskema

1. Medlemsstaterne sikrer, at reparatøren, inden en forbruger bindes af en aftale om levering af afhjælpningstjenester, efter anmodning udleverer det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, jf. bilag I, til forbrugeren på et varigt medium som omhandlet i artikel 2, stk. 11, i direktiv (EU) 2019/771.
2. Reparatører, som ikke er forpligtet til at afhjælpe i medfør af artikel 5, er ikke forpligtet til at udleverer det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, hvis de ikke har til hensigt at levere afhjælpningstjenesten.
3. Reparatøren kan anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger, som reparatøren afholder for at give oplysningerne i det europæiske afhjælpningsoplysningsskema.

Uden at det berører direktiv 2011/83/EU, skal reparatøren oplyse forbrugeren om de omkostninger, der er omhandlet i første afsnit, inden forbrugeren anmoder om at få udleveret det europæiske afhjælpningsoplysningsskema.
4. Det europæiske afhjælpningsoplysningsskema skal indeholde følgende afhjælpningsbetingelser på en klar og forståelig måde:
 - (a) reparatørens identitet
 - (b) den fysiske adresse, hvor reparatøren er etableret, samt reparatørens telefonnummer og e-mailadresse og eventuelle andre former for onlinekommunikation, som sætter forbrugeren i stand til hurtigt og effektivt at kontakte og kommunikere med reparatøren
 - (c) den vare, der skal afhjælpes
 - (d) manglens art og den type afhjælpning, der foreslås
 - (e) prisen eller, hvis prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal beregnes, og maksimumsprisen for afhjælpningen
 - (f) den anslåede tid, der er nødvendig for at gennemføre afhjælpningen
 - (g) tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer under afhjælpningen og eventuelle omkostninger ved midlertidig omlevering for forbrugeren
 - (h) det sted, hvor forbrugeren overdrager varen med henblik på afhjælpning
 - (i) hvor det er relevant, tilgængeligheden af accessoriske tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatøren, og eventuelle omkostninger ved disse ydelser for forbrugeren
5. Reparatøren må ikke ændre de afhjælpningsbetingelser, der er angivet i det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, i en periode på 30 kalenderdage fra den dato, hvor dette skema blev udleveret til forbrugeren, medmindre reparatøren og forbrugeren har aftalt andet. Hvis en aftale om levering af afhjælpningstjenester indgås inden for perioden på 30 dage, udgør de afhjælpningsbetingelser, der er angivet i det europæiske afhjælpningsoplysningsskema, en integreret del af denne aftale.
6. Hvis reparatøren har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk afhjælpningsoplysningsskema til forbrugeren, anses denne for at have opfyldt følgende krav:
 - (a) oplysningskrav vedrørende de vigtigste egenskaber ved afhjælpningstjenesten som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/83/EU og artikel 22, stk. 1, litra j), i direktiv 2006/123/EF

- (b) oplysningskrav vedrørende reparatørens identitet og kontaktoplysninger som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel (6) (1), litra b) og c), i direktiv 2011/83/EU, artikel 22, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/123/EF og artikel 5, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2000/31/EF
- (c) oplysningskrav vedrørende prisen i artikel 5 (1), litra c), og artikel 6, stk. 1, litra e), i direktiv 2011/83/EU og artikel 22, stk. 1, litra i), og (3), litra a), i direktiv 2006/123/EF
- (d) oplysningskrav vedrørende ordningerne for udførelsen og den tid, det tager at udføre afhjælpningstjenesten, jf. artikel 5, stk. 1, litra d), og artikel 6, stk. 1, litra g), i direktiv 2011/83/EU.

Artikel 5

Forpligtelse til afhjælpning

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenten på forbrugerens anmodning gratis eller mod betaling afhjælper varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om afhjælpningsmuligheder i EU-retsakter som opført i bilag II. Producenten er ikke forpligtet til at afhjælpe sådanne varer, hvis afhjælpning er umulig. Producenten kan give afhjælpning i underentreprise for at opfylde sin afhjælpningsforpligtelse.
2. Hvis den producent, der er forpligtet til at afhjælpe i henhold til stk. 1, er etableret uden for Unionen, opfylder dennes bemyndigede repræsentant i Unionen producentens forpligtelse. Hvis producenten ikke har nogen bemyndiget repræsentant i Unionen, opfylder importøren af den pågældende vare producentens forpligtelse. Hvis der ikke er nogen importør, opfylder distributøren af den pågældende vare producentens forpligtelse.
3. Producenterne skal sikre, at uafhængige reparatører har adgang til reservedele og afhjælpningsrelaterede oplysninger og værktøjer i overensstemmelse med de EU-retsakter, der er opført i bilag II.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 med henblik på at ændre bilag II ved at ajourføre listen over EU-retsakter, der fastsætter krav om afhjælpningsmuligheder i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling.

Artikel 6

Oplysninger om afhjælpningspligt

Medlemsstaterne sikrer, at producenter oplyser forbrugerne om deres forpligtelse til at afhjælpe i henhold til artikel 5 og giver oplysninger om afhjælpningstjenesterne på en let tilgængelig, klar og forståelig måde, f.eks. via den onlineplatform, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 7

Onlineplatform for afhjælpning og varer, der skal reoveres

1. Medlemsstaterne sikrer, at der på deres område findes mindst én onlineplatform, der gør det muligt for forbrugerne at finde reparatører. Platformen skal:

- (a) omfatte søgefunktioner vedrørende varer, placering af afhjælpningstjenester, afhjælpningsbetingelser, herunder den tid, der er nødvendig for at gennemføre afhjælpningen, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer og det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på afhjælpning, tilgængelighed af og betingelser for accessoriske tjenesteydelser, herunder fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatører, og gældende europæiske eller nationale kvalitetsstandarder
 - (b) gøre det muligt for forbrugerne at anmode om det europæiske afhjælpningsoplysningsskema via platformen
 - (c) gøre det muligt for reparatører regelmæssigt at ajourføre kontaktoplysninger og tjenester
 - (d) give reparatørerne mulighed for at angive, om de overholder gældende europæiske eller nationale kvalitetsstandarder
 - (e) muliggøre tilgængelighed via nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1724
 - (f) sikre tilgængelighed for personer med handicap.
2. Medlemsstaterne sikrer, at onlineplatformen også omfatter en søgefunktion efter produktkategori til at finde sælgere af varer, der er genstand for reovering, og købere af mangelfulde varer med henblik på reovering.
 3. Registrering på onlineplatformen for reparatører og for sælgere af varer, der er genstand for reovering, og for købere af mangelfulde varer til reovering er frivillig. Medlemsstaterne fastsætter adgangen til platformen i overensstemmelse med EU-retten. Brugen af onlineplatformen er gratis for forbrugerne.

Artikel 8

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes effektive og tilstrækkelige midler til at sikre, at direktivet overholdes.
2. De i stk. 1 omhandlede midler skal omfatte bestemmelser, der giver et eller flere af følgende organer, som fastsat i national ret, mulighed for i henhold til national ret at indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer i medlemsstaten for at sikre, at de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv anvendes:
 - (a) offentlige organer og disses repræsentanter
 - (b) organisationer, der har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne eller miljøet
 - (c) faglige organisationer, der har en legitim interesse i at indbringe en sag.

Artikel 9

Forbrugeroplysninger

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at forbrugere har adgang til oplysninger om forbrugerrettigheder i henhold til dette direktiv og om midlerne til at

håndhæve disse rettigheder, herunder på nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1724.

Artikel 10

Ufravigelige regler

1. Medmindre andet fremgår af dette direktiv, er en aftale, der til skade for forbrugeren bestemmer, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer disses retsvirkninger, ikke bindende for forbrugeren.
2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at reparatøren kan tilbyde forbrugeren aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i dette direktiv.

Artikel 11

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af artikel 4, 5 og 6, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne giver senest 24 måneder efter ikrafttrædelsen Kommissionen meddelelse om de regler og foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 12

Ændring til direktiv (EU) 2019/771

I artikel 13, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/771 tilføjes følgende punktum:

"Uanset dette stykkes første punktum skal sælgeren, hvis omkostningerne til omlevering er lig med eller større end omkostningerne til afhjælpning, afhjælpe varen for at bringe varen i overensstemmelse."

Artikel 13

Ændring til direktiv (EU) 2020/1828

I bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 tilføjes følgende som punkt 67:

"67. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx af x om fælles regler til fremme af afhjælpning af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394, direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 (EUT L xx)."

Artikel 14

Ændring af forordning (EU) 2017/2394

I bilaget til forordning (EU) 2017/2394 tilføjes følgende punkt 27:

"27. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx af x om fælles regler til fremme af afhjælpning af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394, direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 (EUT L xx)."

Artikel 15

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 5, stk. 4, tillægges Kommissionen i en periode på seks år fra [en måned efter denne retsakts ikrafttrædelse]. Kommissionen udarbejder senest ni måneder inden udløbet af seksårsperioden en rapport om delegationen af beføjelser. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Overgangsbestemmelser

1. Artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6 i dette direktiv finder ikke anvendelse på aftaler om levering af afhjælpningstjenester, der er indgået inden den [24 måneder efter ikrafttrædelsen].
2. Artikel 12 i dette direktiv finder ikke anvendelse på købsaftaler, der er indgået inden den [24 måneder efter ikrafttrædelsen].

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [24 måneder efter ikrafttrædelsen]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Medlemsstaterne anvender disse foranstaltninger fra den [24 måneder efter ikrafttrædelsen].

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv, og de nationale onlineplatforme for afhjælpning og varer, der er genstand for renovering, som er oprettet i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formanden

På Rådets vegne
Formanden